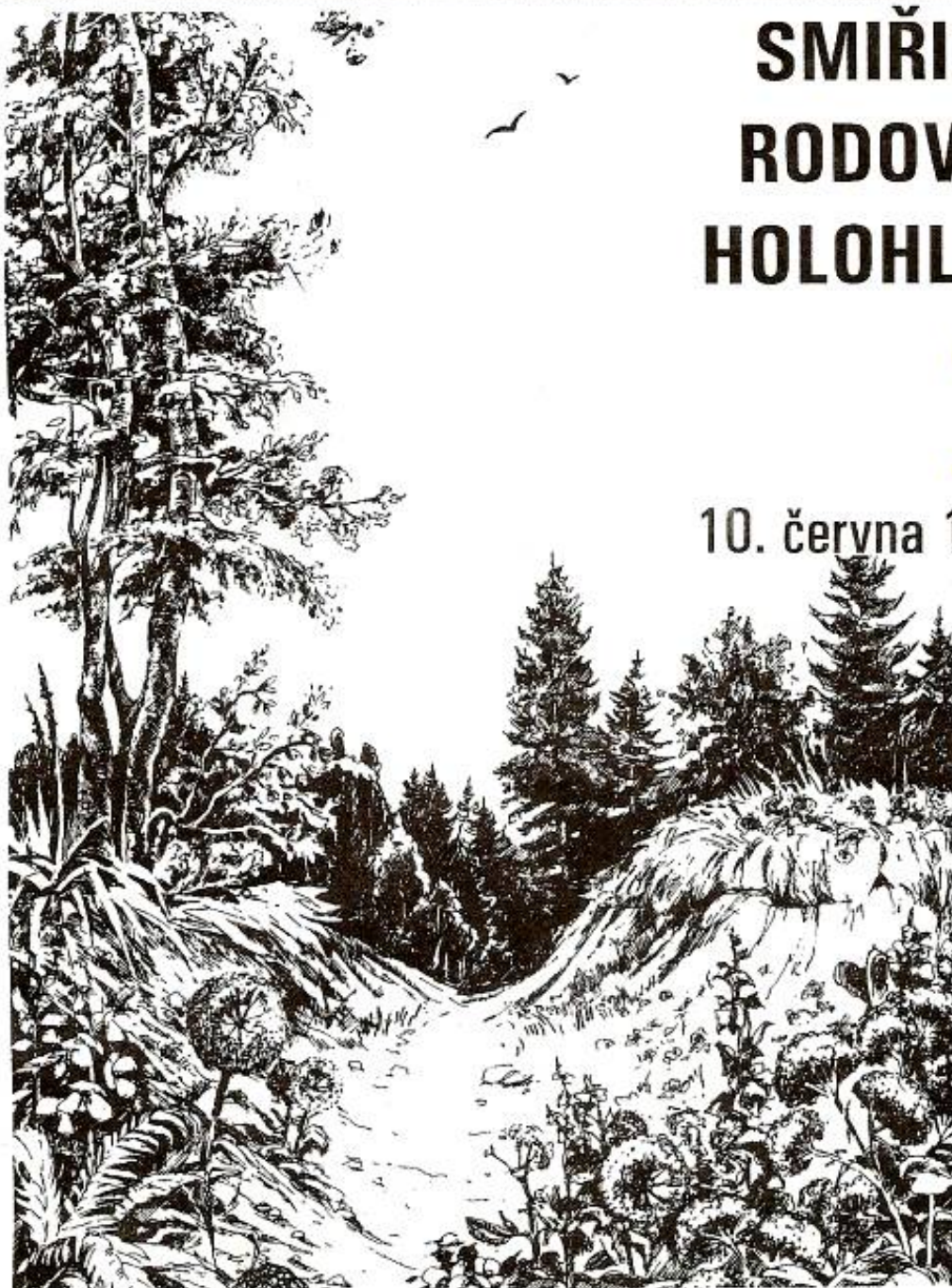

Zpravodaj

**SMIŘIC
RODOVA
HOLOHLAV**

2

10. června 1996

Jaké bude to letošní léto?

Slovo starosty

Proč anonym?

Těch, kteří dobrovolně, bezplatně a více či méně ochotně něco dělají pro své bližní, není mnoho. Ani ve Smiřicích. Ale najdou se. Patří mezi ně i místní hasiči. Někteří déle, někteří kratší dobu. Tolik na úvod. Dále již nepodepsaný dopis, který upozorňuje na – na co?

„Místní organizace hasičů je organizací dobrovolnou a prospěšnou všem. Bohužel, najdou se mezi nimi tací, kteří toho využívají pro svůj prospěch.

Tím je myšleno, že se odebírá voda na mytí soukromých vozidel z městského (veřejného) hydrantu před zbrojnicí, včetně oprav starého nábytku a oprav soukromých motorových vozidel ve zbrojnici. Dále též parkování soukromých vozidel u zbrojnice a v jejím přilehlém okolí (p. Kožíšek; SPZ HKA 83-86).

Bylo by proto, dle mého názoru vhodné, kdyby došlo v co nejkratší době v této záležitosti k nápravě, neboť všichni dobře víme, jakou cenu má pitná voda, plyn a elektrická energie.

Pokud se k těmto skutečnostem Městský úřad nevyjádří, vyplývá z toho, že pravděpodobně disponuje dostatkem finančních prostředků na úhradu těchto nákladů.

S pozdravem

bývalý člen hasičského sboru“

Mytí jakýchkoliv vozidel před jakýmkoliv domem, na ploše tomu neurčené, je nešvar dokonce obecně ohrožující a ve svém důsledku trestný. Pokud je svědek věrohodný, adresný a známý, nebo pachatel chycen při činu. Jste-li věrohodný svědek – svědčte!

Nechá-li si kdokoliv ze Sboru ve vytápěné garáži s vědomím velitele a starosty sboru rozehrát zamrzlé auto? Myslím, že bychom pomohli každému v této tísní. Členu Sboru pochopitelně zdarma.

Lidi, přestaňte prosím vás závidět tomu druhému i to, že dýchá. Město skutečně nemá dost peněz. Ale na to, aby umožnilo lidem, kteří chtějí něco dělat, výhody v ceně 8,- Kč, na to opravdu jistě má.

Takže bývalý člene hasičského sboru – dnes anonymní pisateli: máte-li něco na srdci, nebojte se a podepište se.

Ve Smiřicích 3. 4. 1996

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

Slovo starosty z Holohlav

Co nás v Holohlavech trápí

Ze všech stran slyšíme nářky nad zdevastovanou přírodou. O škodách napáchaných v minulosti na životním prostředí bylo napsáno i řečeno mnoho. Poučili jsme se, chováme se lépe? Stačí chodit s otevřenými očima a denně zjišťujeme, že mnozí z nás se ještě chovají bezohledně ke svému okolí. Nejsou výjimkou rodiny, které šetří i na dotovaném odvozu tuhého domácího odpadu, pletou si příkopy s popelnicí a tvrdí, že v jejich domácnosti žádný odpad neprodukují

a to i přes to, že v mnoha případech ještě topí tuhými palivy. A tak není divu, že příkopy v kaštanech, rekultivovaná skládka mezi tratí a statkem, příkopy ke Chloumku i jinde v blízkosti obce jsou ozdobeny odpadky všeho druhu.

Obec se snaží přispět ke zlepšení životního prostředí výstavbou hloubkové kanalizace, která je napojena na městskou čističku odpadních vod ve Smiřicích. Největší část obecního rozpočtu je v letošním roce určena na kanalizaci – 1 milion 320 tisíc korun. Téměř 2 miliony Kč budou věnovány na opravu místních komunikací v ulicích Smiřické a Na Kopečku, kde byla kanalizace vybudována již v loňském roce.

I veřejná zeleň přispívá nemalou mírou ke zlepšení životního prostředí. Proto obecní zastupitelstvo schválilo v loňském roce výsadbu, ořez a úpravu stromů, za kterou bylo odborné firmě zaplacen 33.000 Kč. V parku u školy, u koupaliště a U Svatých byly vysazeny mladé stromky, aby doplnily mezery po vykácených. Opět se někteří z nás projeví jako vandalové. Dvěma břízám v parku čísi ruka ulomila vrchol, jedlé kaštany u koupaliště zmizely a kaštany u sv. Jana dopadly podobně. Jeden je úplně zničen, druhý je zlomený. Stejně bezohledně jsou ničeny i sochy sv. Jana a Panny Marie. Přišly o svatozáře i s hvězdičkami, mají zurážené nosy, ruce i části rouch. Sochy je možno opravit, ale rozpočet restaurátorů je 65.000 Kč za jednu sochu. Finanční prostředky obce jsou přísně vymezeny. Buď budeme napravovat škody způsobené dětmi našich spoluobčanů (nebo snad i dospělými?) a nebo budeme budovat kanalizaci, opravovat komunikace a zvelebovat prostředí v obci.

Obracíme se proto na rodiče, prarodiče i učitele – vysvětlujte dětem, proč se mají chovat ke svému okolí jako kulturní lidé.

Miroslav Hlava, starosta Holohlav

INFORMACE Z RADNICE

- Městský úřad vydal vyhlášku o poplatcích ze psů, z reklam a ze vstupného. Jak už bylo ve Zpravodaji uvedeno, tato vyhláška a i jiné úřední zprávy bývají vyvěšeny na desce vedle hlavního vchodu do radnice. Pro zlepšení informovanosti občanů bude vývěšni skříňka s úředními oznámeními, vyhláškami a pod. umístěna blízko nádraží.
- Člen městského zastupitelstva pan Josef Spurný na posledním zasedání městského zastupitelstva přednesl požadavek občanů našeho města na změnu složení městské rady. Pan Spurný odmítl jmenovat jména občanů, kteří mu tento požadavek sdělili pouze ústně. Proto nebylo projednávání tohoto požadavku zařazeno na pořad jednání městského zastupitelstva. Pan Spurný naznačil i možnost odstoupení členů opozičních stran ze zastupitelstva – s tímto návrhem zůstal osamocen.
- Jak již bylo uvedeno, při smiřické základní škole bude ustanovena Rada školy. Již bylo rozhodnuto, že tato rada bude patnáctičlenná a začne pracovat od začátku školního roku. Třetinu členů rady (5) budou tvořit podle předpisu zástupci obecních úřadů – ze zdejšího

městského úřadu do ní budou určeni dva zástupci a z okolních obecních úřadů to budou celkem 3 zástupci (do smiřické školy dojíždějí žáci celkem z 15 okolních obcí). Pět členů rady školy budou tvořit rodiče a pedagogové zde budou zastoupeni 5 učiteli.

- Městské zastupitelstvo dalo souhlas ke stavbě malé vodní elektrárny na Mlýnském náhonu. O stavbu projevil zájem jeden místní soukromý podnikatel. Bude to již druhá malá vodní elektrárna na území našeho města. Jedna je blízko labského jezu.
- S přispěním městského úřadu si nájemníci obecního domu v Rodově dávají do pořádku své byty.
- Nákladem asi 200 tisíc korun je v Rodově rekonstruována hasičská zbrojnice. Začalo se střechou, potom dojde na vrata a fasádu. Na konci května už byla zbrojnice zkolaudována a je ozdobou obce.
- Nové se nevytváří vždy snadno a bez obtíží. O tom se nyní přesvědčují obyvatelé Holohlav. Zatímco obyvatelé zdejší Zadní ulice si už jistě libují, že zde mají pořádnou silnici, obyvatelé Smiřické ulice budou muset ještě chvíli počkat, než se i zde bude hlásit „hotovo“. Vše nasvědčuje tomu, že vznikne pěkná ulice.
- V Holohlavech v poslední době nebyla snad ani jedna ulice, ani jeden chodník bez rozkopání. Zato ale snad ke každému domu mají připravenou telefonní přípojku. Zájemci o telefon mají již doma telefonní přístroj a znají i své telefonní číslo. Nyní už chybí jen maličkost – připojení na telefonní ústřednu.

Informace stavebníkům

Vodohospodářské stavby Hradec Králové, dodavatel stavby Biocentrum Smiřice (OBORA za Labem) prodává veřejnosti kvalitní betonářský písek z této smiřické lokality.

Cena 1 m ³ písku:	betonářský tříděný s DPH činí	141,- Kč
	betonářský netříděný s DPH činí	120,50 Kč

Dopravu si musíte zajistit vlastní. Prodává se Po–Pá od 6 do 14 hod.
Tel. 594 1336.

A zase odpady, konkrétně plasty a sklo...

2. února 1996 bylo po Smiřicích rozmístěno 7 kontejnerů na plasty a 26. dubna 1996 byly zakoupeny další 2 kontejnery. Do 17. května 1996 bylo firmou Rund vyvezeno ze Smiřic 19 plných kontejnerů s plasty – každý kontejner má objem 1 100 litrů. Ne každé stanoviště kontejnerů je stejně využíváno. Již nyní je možno sestavit žebříček využití kontejnerů:

1. místo patří kontejneru u Základní umělecké školy a jako odměnu dostane k sobě „brášku“ v podobě kontejneru na sklo
2. místo patří kontejneru na sídlišti Govorovo u mateřské školy
3. místo patří kontejneru na sídlišti Govorovo u kotelny

Nejméně plastů shromáždili do kontejneru občané v Rodově.

Jistě jste si povšimli, že kontejnery na sklo dostávají lepší vzhled a jejich počet bude rozšířen. Kontejnery na plasty i na sklo budou mít k dispozici i obyvatelé žijící v části Smiřice–Zderaz a občané z Husovy a Zahradní ulice (za trafikou U Jedličků).

Firma Dadrus ke 14. květnu 1996 odvezla 23 kontejnerů se sklem a navíc to sklo, které bylo přineseno přímo do sběrný. Děkujeme všem občanům, kteří odpad takto separují. Díky jim v těchto případech vlastně nevzniká odpad, ale opět využitelná surovina.

A závěrem snad jen malá připomínka, či rada. Některé lahve z plastů se dají celkem lehce sešlápnout a pak se jich do kontejneru i do vaší tašky vejde mnohem více.

Odbor výstavby a životního prostředí, Marcela Mráková

Smiřice už nejsou nejmenším městem!! Toto tvrzení nyní platí pro okres Hradec Králové od chvíle, kdy statut města získaly Nechanice. Podle velikosti můžeme v našem okrese seřadit města takto:

1. Hradec Králové – 110 000 obyvatel, 2. Nový Bydžov – 7 000 obyvatel, 3. Chlumeck nad Cidlinou – 5 500 obyvatel, 4. Třebechovice pod Orebem – asi 5 200 obyvatel, na 5. místě jsou naše Smiřice přibližně se 3 000 obyvateli a na 6. místě je město Nechanice s 2 200 lidmi.

Kromě těchto 6 měst je v hradeckém okrese ještě 95 obcí. V okrese žije 165 000 obyvatel.

Energetici – ředitelství VČE v Hradci Králové – změnili úřední dny. Budou úřadovat stejně jako už v mnoha úřadech v pondělí a ve středu. Změnila se i některá telefonní čísla – poruchu elektroměru můžete ohlásit na číse telefonu 584 2784 a poruchy elektrické sítě na číslo telefonu 584 2614.

Jak jsme volili

u nás ve Smiřicích, v Rodově a v Holohlavech

	MÚ		ZŠ		Smiřice	celkem	Rodov		Holohl.	
	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%
SD – LSNS	26	2,9	13	1,6	39	2,3	1	1	16	3,3
ČSSD	301	33,8	250	30,7	551	32,3	31	29,8	114	23,2
ODS	239	26,8	261	32,1	500	29,3	35	33,7	146	29,7
Nezávislí	2	0,2	4	0,5	6	0,4	0	0	3	0,6
Demokratická unie	18	2	18	2,2	36	2,1	5	4,8	10	2
ODA	54	6,1	27	3,3	81	4,8	8	7,7	32	6,5
KDU – ČSL	53	5,9	55	6,8	108	6,3	10	9,6	46	9,4
Důchodci za živ. jistoty	30	3,4	34	4,2	64	3,8	6	5,8	14	2,9
Strana demokr. levice	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0,1
ČMUS	6	0,7	7	0,9	13	0,8	0	0	2	0,4
KSČM	86	9,7	81	10	167	9,8	8	7,7	61	12,4
SPR – RŠČ	70	7,9	53	6,5	123	7,2	0	0	45	9,2
Levý blok	6	0,7	11	1,4	17	1	0	0	1	0,2
Účast ve volbách	891	81,28	814	78,72	1705	80,04	104	85,24	491	85,98

Poznámka: Aby bylo možno čtenáře co nejdříve seznámit s výsledky letošních parlamentních voleb, bylo využito údajů, které jsou přesné – nejsou však ještě potvrzeny (do určité doby by mohly být vzneseny námitky).

Ve Smiřicích zvítězili sociální demokraté

Z výsledků voleb je vidět, že nejvíce hlasů pro ČSSD bylo odevzdáno v našich obcích pouze ve volební místnosti na radnici. To rozhodlo i o celkovém vítězství ČSSD ve Smiřicích.

V Rodově odevzdali občané nejvíce hlasů ODS.

V Holohlavech ODS získala o 6,5 % hlasů více než ČSSD.

Zajímavé je srovnat výsledky posledních voleb 1996 s výsledky voleb v roce 1992.

Je zřejmé, že největší nárůst počtu příznivců zaznamenali i u nás ve Smiřicích sociální demokraté – 1992: 13,05 %, 1996: 32,3 %.

Prakticky na stejné úrovni zůstala ODS – 1992: 32,38 % a 1996: 32,3 %.

Ve Smiřicích si polepšila koaliční strana – KDU-ČSL – 1992: 3,87 % a 1996: 6,3 %. Občanská demokratická aliance zůstala prakticky na stejné úrovni (4,44 % – 4,8 %).

Počet příznivců Dr. Sládka se zvětšil (3,46 – 7,2) a ve Smiřicích mu odevzdalo hlas 123 voličů.

Počet příznivců levice a komunistů se dá hůře srovnávat, protože došlo k oddělení KSČM a Demokratické levice. I tak lze zaznamenat, že KSČM určitý počet příznivců i ve Smiřicích ztratila – 1992: 12,94 % a 1996: 9,8 %.

Aktuality

- Zajímá vás osud našeho smiřického cukrovaru? Čas od času se v novinách objeví inzerát na odprodej strojů, budov i pozemků patřících našemu cukrovaru. Jako celek tento podnik nikdo nekoupil – je totiž zatížen velkým dluhem. Ještě z let 1991 a 1992 totiž dluží zemědělcům peníze za dodanou řepu. Postupně se bude rozprodávat jeho movitý i nemovitý majetek. Utrženými penězi budou uspokojovány peněžní nároky věřitelů. Konečný termín likvidace cukrovaru? Předběžně je odhadován na červen roku 1997 – shodou okolností v roce „kulatého“ výročí jeho uvedení do provozu. První řepná kampaň se uskutečnila před 130 lety - tj. v roce 1867.
- I Státní statek Smiřice se podobně zbavuje svého majetku a tím se také připravuje na likvidaci. Na den 16. května tohoto roku byla vyhlášena veřejná soutěž na prodej jeho majetku – byly prodávány tři domy v Jeníkovcích.
- Smiřice byly svým ředitelstvím Státních statků na zdejším zámku střediskem zemědělské výroby celé východočeské oblasti. Státní statky se v podstatě rozpadly a vznikly nástupnické společnosti s r.o. MEDOS a MEROV.

V areálu dřívějších tzv. statkových dílen najdeme ještě firmu TEROP, která se věnuje propagaci, prodeji a servisu moderní zemědělské techniky. K propagaci slouží výstavy – jedna z nich se uskutečnila před začátkem letošních (dostí opožděných) jarních prací. Představeny byly moderní zemědělské stroje značek: John Deere, Eberhart, Kongskilde, Hardi, Nordsten, Niemeyer, Alfa Laval a Big Dutchman. Pozadu však nezůstaly ani stroje české výroby – na výstavě představily své výrobky Agrostroj Prostějov, ZDT Nové Veselí i Ross Roudnice.

- Čestným občanem Smiřic je i vídeňský továrník Georg J. E. von Mautner Markhof. Ten umožňuje každoročně vybraným mladým lidem ze Smiřic krátkodobý pobyt ve své firmě vyrábějící potravinářské přísady. Studenti poznají chod moderního podniku a zároveň se zdokonalí v cizím jazyku. I letos se zúčastní pobytu v Rakousku dva zájemci, kteří budou úspěšní při jazykovém testu.

Jen štěstí nestačí

Rodina Bartošková byla a mezi staršími občany ještě je známa. Majitelé rozlehlého domu, provozovatelé výnosných živností (stavebního klempířství a pohřebního ústavu), lidé známí svým vlastenectvím, dotvrzeným smrtí jednoho představitele předposlední generace ve vězení za nacistické okupace. Otázka zní – jak se domohli Bartoškové svého postavení?

Zajímavě a nepochybně se značnou dávkou štěstí. Někdy na jaře 1871 chytali v potoce Jordán (tekl od Černožického rybníka podél železniční trati přes rybník pod dvorem v Holohlavech, poli pod „hlíňákem“, městem a vtékal do mlýnského náhonu) synové hostinského (nájemce č.p. 11) z Holohlav – Eduard a Bedřich Bartošek – ryby a raky. Na obecních potocích a struhách měl právo rybolovu každý „osedlý“ občan.

Při vybírání raků se na jednoho z bratří začaly sypat větší stříbrné mince. Oba mládenci nezaváhali, celé nadělení si nacpali do kapes, čepic a kam se dalo a hurá domů.

Jejich kamarádi, Josef a Václav Vognarové s Josefem Lorencem posbírali už jen paběrky (cit. Jaroslav Mach: Z minulosti obce Černožic 1. díl, str. 63–64).

Co z uvedeného vyplývá? Že v toku, který dnes neoplývá čistotou, žili raci, že potok Jordán změnil své koryto. Že po rybníku v Holohlavech zůstala pouze plocha s hřištěm a koupalištěm. Že tehdy platné zákony buď nestanovily povinnost odevzdat nalezený poklad, nebo že si lidé tolik nezáviděli.

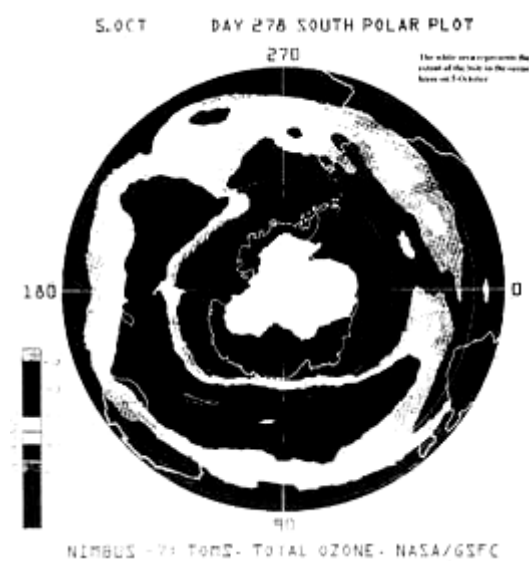
Že „poklad“ asi nebyl obrovský, protože se nechal odnést v klukovských kapsách a čepicích, ale že nebyl úplně zanedbatelný. Zejména však to, že se dostal do rukou lidí, kteří jej svým umem a pílí dokázali rozhojnit, zmnožit a užít ve prospěch svůj i svých spoluobčanů.

Z hlediska historika je škoda, že nikdo neví o jaké mince a z které doby šlo. Z hlediska lidského je dobře, že nález byl využit pro rozšíření zaměstnanosti, pro šíření vlastenectví i dobrého jména města. Firma Bartošek – klempířství pracovala po celé tehdejší monarchii.

Dnes z místní pověsti můžeme odvodit pouze to, že na štěstí a náhodu musí navazovat moudrost s pracovitostí, má-li výsledek být dobrý. V případě Bartošků dobrý byl.

Ing. Lubomír Kupka

Ozonová díra

1. Co je to ozonová díra – je to tak vážné?

Vzduch nezná hranice a patří všem. Za jeho kvalitu zodpovídá každý z nás. Důležitou složkou ovzduší je i ozon. Ozon je v podstatě kyslík, který má v molekule 3 atomy – chemické označení je O_3 . Ozon je plyn, který zadržuje a odráží zpět do vesmíru škodlivé ultrafialové záření typu B pocházející ze Slunce.

Nejspodnější část atmosféry se jmenuje troposféra (sahá od země do výše 11 km). Ta špatně odráží a rozptyluje UV záření. Největší schopnost odrážet škodlivé UV-B záření má stratosféra (atmosféra od 11 do 50 km).

Ke škodě lidstva se právě ve stratosféře ztenčuje negativním působením freonů (obchodní název pro sloučeniny chloru, bromu a fluoru) ochranná ozonová vrstva.

Na tuto ochrannou vrstvu negativně působí i další faktory: oxidy dusíku vznikající při letu nadzvukových letadel, výbuchy sopek apod.

Jak jsme při meteorologických hlášeních průběžně informováni, víme, že ozonosféra je narušena téměř stabilně po celý rok – v současné době narušení činí okolo 8–9 %. Jsou sice kratší období, kdy se stav normalizuje, ale to nepomůže spravit to, co již bylo poškozeno – ať je to člověk, zvíře nebo rostlina.

Mezi oblasti s nejvyšším úbytkem ozonu patří: Antarktida, Arktida i severní Evropa. V televizi můžeme sledovat údaje o ozonosféře, které bývají doplňovány radou o délce bezpečného pobytu na slunci.

2. Co dělá svět proti ztrátě ozonu

K řešení problému ozonosféry byl přijat tzv. Montrealský protokol a Londýnský a Kodaňský dodatek. V ČR platí zákon č. 86/1995 Sb. o ochraně ozonové vrstvy Země. Od 1. 7. 1995 se zakazuje výroba a dovoz převážné většiny tvrdých freonů, od 1. ledna 1997 výrazné omezení měkkých freonů, od r. 2015 úplný zákaz veškerých freonů. Bude tolerována jen základní potřeba státu pro účely vědy, výzkumu, laboratoří apod.

Ale i tak si musíme uvědomit, že tyto látky budou setrvávat v ovzduší až 50 let a po celou tu dobu budou negativně ovlivňovat vrstvu ozonu. Úbytek ozonu bude negativně působit na všechno živé v přírodě.

3. Negativní působení ozonu na lidi

Přízemní ozon (vrstva do 11 km výše) špatně odráží UV-B záření. Ozon v této vrstvě je patrně hlavní příčinou častých požárů savan v Africe. Krátkozrace řečeno, to nás tak moc nebolí – nežijeme v Africe. Nás však musí zajímat především ozon, který se vyvíjí za slunečního počasí z výfukových plynů motorových vozidel. Na takto nadbytečně vzniklý ozon lidi reagují dýchacími

potížemi, pocity nevolnosti, bolestmi hlavy, vysycháním a záněty sliznic. V sousedním Německu jako hranice ekologického ohrožení je stanoveno 240 mikrogramů na m³, naše norma je přísnější – 180 mikrogramy na m³. Citliví jedinci a děti však mohou pociťovat potíže již při hodnotě daleko nižší, jako je např. 90 mikrogramů na m³.

Zlepšení přinesou nejen opět povinné technické prohlídky vozidel, měření emisí, výroba aut s katalyzátory – i když ani ty nejsou samospasitelné. Apelujeme na zodpovědný přístup každého. Společně dýcháme to, co si společně znečistíme. Nezáleží na tom, zda to způsobí automobilista, či občan pálící plasty a ostatní odpad v koutě zahrady.

4. Každý je zodpovědný

Člověk pro svůj život potřebuje slunce, přiměřené slunění prospívá k příznivému mikrobionálnímu osídlení kůže, zlepšuje hojení ran, prokrvení kůže, stoupá tvorba vitamínu D, zlepšuje se využití vápníku v těle

ale

UV-B záření pocházející ze Slunce působí negativně na živé buňky, které mění své vlastnosti a mohou se stát rakovinou tvornými. Ochranou proti UV-B záření je právě stratosféra (od 11–50 km). Zvláště oči jsou citlivé, protože mají pravidelné uspořádání buněk, hrozí nejen oční zákal, ale i rakovina očí a rakovina kůže. Podle slov primáře První kožní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze MUDr. Zloského se výskyt kožních nádorových onemocnění stále zvyšuje.

5. Proto se doporučuje:

Omezit svůj pobyt na slunci zvláště, kdy zeslabení ozonosféry činí 8 % a 9 %. Při poklesu o 10 a více % se neopalovat vůbec. Pozor, ultrafialové paprsky působí i ve stínu. Při pobytu na slunci je třeba používat krémy s ochranným faktorem – nejlépe od č. 8 a výše, používat brýle s UV filtrem zakoupené v optice, kde je zaručeno, že UV filtr skutečně mají. Rty je třeba chránit pomádou s UV filtrem, jako poslední novinka se objevily na trhu ochranné opalovací tablety, které obsahují látky blokující volné radikály tj. škodliviny vzniklé i ultrafialovým zářením. Chránit se oděvem. Pokud se opalujeme, tak se doporučuje postupné zvyšování pobytu na slunci, tak jak je uváděno v tabulkách v hlášení o počasí v televizi, v časopisech.

Opálená kůže obsahuje pigment, který působí jako ochrana. Opálená kůže je méně citlivá na UV záření, ale dlouhodobé opalování se přesto nedoporučuje. Také bylo prokázáno, že osoby, které se na slunci snadno spálí, i snáze onemocní rakovinou kůže. Nárazové ani dlouhodobé opalování nám prostě neprospívá nikdy.

Respektujte upozornění lékaře, že některé léky jako sulfonamidy, některá antibiotika, léky proti alergiím zvyšují citlivost kůže na sluneční záření – i některé genetické nemoci se zhoršují. Ozonová díra může být kdykoli – ať svítí slunce, nebo je zamračeno – při některé oblačnosti se může nebezpečnost UV záření částečně snížit.

Všeobecně řečeno stále platí, nejškodlivější jsou polední paprsky od 13–15 hod. letního času, tj. 12–14 hod. běžného času. Roční období již není rozhodující, ozonosféra je v naší zeměpisné šířce narušena v podstatě celý rok.

Vážení občané,

informace, které získáváte, neberte na lehkou váhu, buďte prozíraví. Informace typu, že v květnu a v červnu bylo největší zeslabení ozonové díry za posledních 30 let, uvedená v tisku až téměř

v polovině července, vás k tomu jen nabádá. I opožděná zpráva vám může být ponaučením třeba právě k té prozíravosti.

Preferujte nákup výrobků neobsahujících freon. Nepalte odpadky a hlavně plasty. Neznečišťujte vzduch zbytečně ani jinými způsoby. Příroda nám dala nohy, aby člověk chodil a ne se jen vozil. A i kdyby jen jeden z Vás se polepšil, díky za všechny ostatní, kteří již situaci chápou.

Ve středověku špína a nečistota vedla k epidemiím, lidé se však poučili. Špinavý a páchnoucí člověk nás odpuzuje. Dnešní doba je kultem člověčí osobní čistoty (viz všelijaká ta mejdlíčka, pěny a vonné soli do koupelí, spreje, kondicionéry apod.). Ale co naplat, nečisté životní prostředí způsobil člověk – je opět zdrojem nemocí a potíží nás všech. Bez jídla vydržíme 40 dní, bez pití 3 dny, bez dýchání vydržíme nanejvýš 5 minut. Pamatujme na to!

(KM)

G h dějinách Smiřic

Čas je neúprosný. Den po dnu, hodina za hodinou, v průběhu každé vteřiny existence naší planety překrývá nemilosrdně stopy dávné přítomnosti. Čím hlouběji se zadíváme proti jeho toku, tím více se nám osudy tehdejších obyvatel – našich prapředků – ztrácejí v mlhavém oparu vzdálené historie. Někdy se však do nich dá přece jenom trochu nahlédnout. Zkuste tam trochu nahlédnout se mnou.

Albrecht Jan Smiřický

Na stránkách Zpravodaje jsme mohli číst o osobnosti Albrechta Jana Smiřického. Na jednu stranu patrně rodová nemoc (zřejmě TBC) zkrátila jeho život a zemřel téměř v jinošském věku. Na druhou stranu by asi jako jeden z vůdců odbojných českých stavů skončil jako dvaadvacátý pod mečem kata při popravě českých pánů na Staroměstském náměstí.

Albrecht Jan Smiřický se narodil 17. prosince 1594. Získal vysokoškolské vzdělání. Po zhořeleckém gymnáziu studoval na univerzitě v Heidelbergu. Procestoval celou Evropu – navštívil Švýcarsko, Francii, Belgie, Nizozemsko i Anglii.

Do Čech se vrátil jen kvůli pohřbu svého strýce Albrechta Václava Smiřického a kvůli převzetí dědictví. Touha po cestování byla tak silná, že se vydal do Itálie, kde strávil řadu měsíců.

Když se vrátil z cest, ujal se správy svého rozsáhlého majetku. Začal se účastnit i politického života, do kterého ho nasměroval Václav Budovec z Budova. Nesmíme zapomenout, že to bylo v období před Bílou horou. Sílily akce nekatolických stavů, které vyvolaly protihabsburské povstání. Na rozdíl od svých předků, Albrecht Jan neviděl svou kariéru ve dvorské službě. Proto se velmi energicky zapojil do stavovského povstání a byl proto jedním z hlavních iniciátorů defenestrace císařských místodržících, která byla domluvena právě v jeho malostranském domě 23. května 1618.

Vážení čtenáři Zpravodaje! Protože doufám, že i vás zajímá historie Smiřických, znovu vás nechávám se začíst do románového zpracování Zikmunda Wintra: Mistr Kampanus. Předkládám ukázkou z knihy o přípravě a průběhu Pražské defenestrace:

(2. pokračování)

Je 23. květen roku 1618 – čeští stavové v čele se Smiřickým se domlouvají o tom, co budou vyžadovat na místodržících – výsledkem byla památná Pražská defenestrace:

Hlas čtoucí donikal ze síně zelené:

„Nařčení jsme, jako bychom se proti Jeho Milosti císařské punktovati chtěli, protož dotazujeme se pánů místodržících, poněvadž skrze jejich ruce všeckna poručení procházejí, také-li jsou na záhubu nás, stavů podobojí, radili, kdežto měli ku pokoji spíšeji nežli k rozbroji raditi. My všickni za jednoho stojíme a jeden za všechny, kdo sáhne na jednoho, sáhne na všechny – což aby se nestalo, o to se svými životy a hrdly zasaditi a do nejposlednějšího přemožení přičiniti chceme!“

Potom ozval se hlučný hlas Budovcův, má-li na pány místodržící ta otázka tak učiněná býti, jak tu čteno.

Voláno odevšad: Tak, tak!

Za tohoto volání, které třeskalo jako drobná střelba, vtačili se do shromáždění Kutnauer a Sušický, všecko určení a udýchaní.

„Staroměstští!“ vykřikl někdo.

„Staroměstští?!“ ozývalo se otázkou i podivením.

A v malé chvíli Sušický přednášel pánům stavům, co se děje na staroměstském rathause, kterak císařský rychtář všecku obec evangelickou drží jako v zajetí.

Nastal ryk a burácení hromové.

A v tom hluku odražen Kampanus ode dveří, neboť valem brali se stavové ze síně zelené i úkosem přes palác do kanceláře místodržících. Veliký počet pánů musil zůstatí venku na paláci.

Jeden z posledních, jenž se s velikou vlnou dostal k místodržícím do pokoje, byl profesor Šultys. Když protlačil se vpřed, měl před očima divadlo prapodivné.

Uprostřed veliké táflované světnice čtyři místodržící, druh vedle druhu. Starý purkrabě Šternberk, Děpolt Lobkovic, též vetchý muž, oba v lehkých šubách, pan Děpolt s maltánským křížem na křídle své šuby. Jaroslav Bořita z Martinic a Vilém Slavata, oba v tvrdém španělském kroji s krátkými černými pláštěky, s límcem kolikonásobným, nabíraným a jako mísa okrouhlým, s rapíry a tulichy po boku stáli tu a všickni byli nějak ztrnulí a užaslí.

Thurn, Vilém Lobkovic, Vchynský a jiní jeden přes druhého volali k Martinicovi a k Slavatovi:

„Chceme odpověď nepokrytou, světlou, patrnou!“

„Chceme odpověď, a hned, vskok!“

Přitom prudký vztek znetvořoval tváře dorážejících pánů a oči jejich blyštěly.

Martinic s klidem, do kterého se velmi nutil, vece:

„Vzácní pánové a přátelé, račtež aspoň na hodinku ven povystoupiti, abychom přivolajíce některé pány místodržící, společně mohli se uraditi o odpovědi!“

„Nepůjdeme odtud! Nepůjdeme!“ zahřmělo sborem.

Do toho silný Lobkovický zvolal:

„Nač potřebí odpovědi? Vímeť, jak tito páni soudí o Majestátě na svobodu naší Víry dobytém, Slavata vyhlásil svými ústy, co by si s Majestátem udělal!“

„Víme, co evangelickým Slavata tropí v Hradci!“

„Víme, jak Smečanský trápí lidi pro víru v Tuchlovcích!“

Slavata rozevíral ruce, ústa, valil oči, chtěl se čistiti, hájiti. Nebylo mu rozuměti. Martinic křikl nad ten prudký šum, jež ho obkličoval, „že není takový“.

To podráždilo hromadu. Vyzazily, vylítly křiky posměšné:

„Ale dobrýs, dobrýs! Schelme! Schelme! Oba jste dobří! Mlč, mlč, však víme, co jsi!“

A ty křiky provázeny smíchy hroznými, vysokými, příšernými. Páni jeden ke druhému se obraceli křivíce ústa a k oběma sklíčeným viníkům posunky ukazovali:

„Bratře, on není takový.“

„Hahaha, on není takový!“

A ty smíchy byly trhané, nucené, jedovaté, strašlivé. Ostrý zvuk jejich donikal v sluch zajatých malomocných velmožů, jako když masař širočinu brousí, mráz chvílemi drolil jim kosti a srdce jejich chvělo se, krev lekáním zastavovala se; oba staří páni se potáceli na starých, slabých nohách, Šternberk szel; Martinic a Slavata na okamžiky bledli, pak vždy zase vyzazila vlna krve jejich zděšené plným návaem do hlavy a oba páni rudli v tváři. Tučná pleť Slavatova byla chvíli jako vosk, chvíli brunátněla, jako by pán měl nemoc horkou.

Sekretář Fabricius, jenž stál dosud v okně, plížil se při zdi, při dřevěném táflování, směruje ke dveřím. Na zarostlé, huňaté jeho tváři nebylo znáti, že by se bál. U dveří však Šultys, ten se mu nehnul.

Německý sekretář se tedy odplížil zase.

Do té chvíle se pánů obklíčených nikdo nedotekl. Stál sic Litvín z Říčan za Martinicem s pistolí v ruce, vedle něho netrpělivě přešlapoval **Smiřický**, vjížděje si rukama do vlasů, teď již nikoli pečlivě zkadeřených.

Ale ani ti na pány zajaté nesáhli.

Začíná se zase nová řeč.

Mluví Šlik, mluví rázně, zlostně, oči jeho již nejsou temně modré, ale černé a vbodávají se v oči zajatců, že ti nesnesli jich nadlouze; Martinic svým smutným okem pohleděl stranou, Slavata oči své strachem již šilhající sklopil pod sebe.

„Vy ničemná jezuvitská pacholátka!“, mluvil hlasem vášní naměkklým Šlik, „šidíte nás s těmi svými pochlebníky sekretářičky; dokud staří páni rozšafní toto království spravovali, dobře stálo, ale jak vás, jezuvitská pacholátka, na přední místa vlepili, všecko se děje naopak; s Jeho Milostí královskou jsme dobře spokojeni, ale vy jménem Jeho Veličenstva krále děláte, co chcete, vy jste nepřátelé obecného pokoje, nepřátelé naši i královi!“

Do té řeči dvakrát vběhl Martinic slovem plným hněvu a odhodlání, že svou nevinu odvedou, že se na ně křivě sčítá, – ale slova jeho nenesla platnosti. Šlik mluvil, až domluvil, a po něm hned vpadl Thurn, dosti laskavě směruje k místodržícím starcům oběma:

„Stavové vědí o tom dobře, že neradili jste proti nám, pročez vám nemá se nic zlého státi, neračte sobě stížiti vyjíti z kanceláře na místa bezpečnější!“

Hromada se naráz rozestoupila a starci šli.

„Nechodte!“ velel jim Martinic. Žalostivě prosil a volal za nimi Slavata:

„Neopouštějte nás, jako otcové neopouštějte synů svých!“

Ale staříci, jímž na tu chvíli strach a smutek tělo hlouběji shýbal než staroba, šli. Maltánského rytíře za ruku vyvedl vlastní bratr Vilém z Lobkovic, silák nemluva.

Když se pak Vilém vrátil, hned zavřela se cesta ven, a to tak pevně, že ani z druhé strany huňatý sekretář Fabricius neprodral se ke dveřím, neboť když došel nejdále, lokty mu nastavil **Smiřický**.

„Macht's kurz!“¹⁾ zaskřípal Ehrenfrid Berbisdorf, pobízeje Thurna. Ale ten pokračoval, vyčítaje oběma místodržícím náhlým soudem přepadeným:

„Dali jste mne složit bez jaké viny koli s purkrabství karlštejnského, a ty, Smečanský, ses do toho úřadu vetřel, co jste učinili proti mně, to tam, to odpouštím, ale že jste to zlostně spískali proti zřízení země, nelze odpustiti; úřady zemské přec obsazuje sněm, a ne vy s tím sakramentským šelmou, sekretářem Michnou; potvorník měl rozum, že sem dnes nepřišel, dostal by na pamětnou; pánové, přátelé, bratři, prohlašuji oba tyto, Slavatu a Smečanského Martinice, i nepřítomného Michnu za rušitele obecného pokoje a odbojníky království Českého, ptám se vás, máte-li je i vy takové?!“

„Máme!“ zahlučela hromada v síni hlasem tak velikým a hlaholným, že zdálo se, jako by se trámový, podvalový strop musil pohnouti. Mnozí zdvihali prsty k přísaze, že oba pány i jich sluhu pokládají za odbojné, zpronevěřilé.

A ještě neztichlo veliké volání s přísaháním, vypnul se nade všechno něčí hlas:

„S šelmami do Černé věže!“ A nad to ještě vyšší, ostřejší hlas **Smiřického** vnesl se:

„S okna!“

„S okna, po staročesku s okna!“ volali Vchynský, pán z Lozu, Vilím z Lobkovic a jiní jako ozvěnou, jejíž hlahol rostl a mohutněl, místo aby usínal.

Pan Vilím přiskočil k oknu, točil rychle, křečovitě rychle háky, aby okno otevřel, tři čtyři páni pomáhají, okno drnčí, několik skelných koleček a pupků vyražených sype se na pány a prší na zem.

Zajatci dvakrát třikrát pohleděli na sebe.

Martinic měl tvář zmrtvělou, rysy její mužně tvrdé jsou tvrdší, hranatější, snad chce k pánům hněvným mluvit, rty se otvírají, chvějí, hořký na nich úsměv, rukama pán za sebe a před sebe otáčí, jako by chtěl se něčeho uchopiti, pohlédne k oknu, plnému světla, z ohrady zařatých zubů vyrazí modlitba – Jesu – miserere mei – mater Dei – Panno Maria – pamatuj na mne –

Slavata dýchá s námahou, pískot a vrzání chroptivého dechu slyšeti, oči ven z důlků.

Naráz popadl Thurn Slavatu za ruku, **Smiřický** za krk, Lobkovic za pás, Vchynský uchopil Martinice. Zápas. Víc rukou pomáhá. Klubko lidí. Zmatek. Křik. Stolice se kácejí, lámou. Těžký stůl s trnožem zuřivě řinčí, skřípá, jak ho nárazy sem tam strkají.

Martinic vzpírá se nohama a dosud mocně trhá rukama. Slavata milostivě naříká a vyráží chroptivě:

„Milost! Milost!“ Do toho Frabricius zoufale křičí pánům:

„Pamatujte, kde jste! Pamatujte, s kým činiti máte!“

„Zpovědníka!“ volá Martinic, jemuž oči námahou a rozčilením krvavějí.

„Poruč duši Bohu!“ křičí Pavel Kaplíř.

„Ale, to tak! Hned ti sem ty šelmovské jezuvity přivedeme,“ směje se **Smiřický**.

A již vlečen a unesen pán k oknu, jehož dva stupínky mu byly poslední oporou. Než v maličkém okamžiku vyzdvížen; Berbisdorf, shodiv se sebe plášť slámové barvy, pána vyrazil silným pažema na roubení v okně, ještě dva tři nárazy a pán, drže se rámu okenního, visel ve vzduchu nad hlubokým příkopem hradním, šeptaje:

„Maria, Jesu, fili Dei vivi! Maria!“

Ale nevisel nadlouze.

Pažbou pistole udeřen v ruku, sletěl. Thurn zvolal ukazuje k Slavatovi:

„Edle Herren, da habt ihr den anderen!“²⁾

V smrtelném strachu byl Slavata silen. S těžkým tělem měl Vchynský a pomocníci jeho nesnadnou práci. Roztrhali mu zlatý řetěz, natrhali mu kabát, ale neuvlekli ho daleko. Teď vrhli se na zoufalého strašlivě křičícího muže ti, kteří vyhodili Martinice, a skoro v okamžiku byl venku. Příšerný pohled na něho, když oběma rukama křečovitě objímal a svíral rám, tíží těla šoupaje se na něm doleji a doleji. Už jen hlavu bylo vidět, ba již chochol vlasový rozčuchaný na upoceném čele, a pořád znělo naříkavé, hrozné ouvé, ouvé. Rána, kterou dal Berbisdorf hruškou tulichu do tlustých prstů pánových, způsobila, že zmrtvěly, a Slavata naráz zmizel rozzuřeným pánům z očí.

Co se tato tragedie děla, Fabricius sekretář na malém prostoru točil se jako čamrha, stiskuje ruce a hlasně naříkaje po česku i po německu, cože se to děje a páni že mají se pamatovati, kde jsou. Profesor Šultys napomenul ho posměšně:

„Mlč, huňatej, buď tich, nebreč, sůvo!“

Když zmizel Slavata, na okamžik nastalo utišení veliké.

A v tom krátkém, příšerném tichu nárek sekretářův vzbudil pány ze strnutí. Berbisdorf mu zařval po německu, že je šibal a schelm.

„Zkuchejte ho tulichy!“⁽³⁾ vzkřikl **Smiřický**.

„Ne!“ zvolal Šlik, „zvykl si ten slouha šibalsky dělat jako jeho páni, ať letí služebník za pány!“

Sekretář zavřel oči, jen ještě zakoktal – Gott sei meiner Seele – gnadig –, Berbisdorf popadl ho pod paží, **Smiřický** za nohy a jižjiž vyletělo tenounké tělo nešťastného sluhy jako snopek ven.

„Vod' tě pánbůh!“ přál mu jeden z pánů.

„Křepký skok!“ pochvaloval druhý.

Mistr Šoltys pohleděl oknem dolů, s ním zároveň se naklonil Budovec, jenž až do té chvíle stál nemluvě a s očima zarmoucenýma. Šultys křičí:

„Sekretář běží křepce pryč! Slavata koulí se dolů po stráni, Smečanský vstává. Dopadli do měkkého!“

Berbisdorf odstrčil profesora a nakloní se a již v největším chvatu zatřesne rána střelná a kouř zahalí okno a vniká v síň; také Litvín z Říčan střelil dolů z ručnice krátké.

„Chyba!“ volá Litvín, „Smečanský utírá facalitem Slavatu, nějakí jdou, lesní myslivci nějakí, odnášejí Slavatu, Smečanský odchází, hrome, bystře jde přeč!“

„Králíci živí!“ volal zlostně Vchynský.

„Se zbraní dolů na ně!“ pobídl **Smiřický**.

„Se zbraní na ně!“ volalo koliko pánů a již hnali se ke dveřím.

Tu je zarazil starý Kaplíř roztaženýma rukama a také Budovec dával návštějí, že chce promluvit slovo, aby stanuli.

Mladí ohnivci zarazili, ale hleděli škaredě.

Budovec poloprosebným, polovelitelským hlasem:

„Nechejte, páni přátelé, ti tam vystáli svoje právo, už jich nechejte!“

To slovo, že vystáli právo, ochladilo první vášnivý náběh.

„Odtrhne-li se lotr od šibenice a obživne, dá mu právo pokoj!“ odůvodňoval Kaplíř svoje první slovo, a když pak řekl: „Kdo ví, pro jaký horší trest nechal jich spravedlivý Bůh při životě“, umořen, uhasen oheň msty docela.

Páni teď již klidněji dívali se dolů s hradčanského zámku do zelené trávy locikami a petrklíči ozlacené, zahlédli ještě, kterak úprkem splašení jeleni a srny na lehkých nohách pryč odskočili, kterak tenký sekretář bez klobouku a pláště zmizel ve dveřích prvního domu pod zámeckými schody, kterak belhá za ním smečanský pán a mizí za křovím i Slavata nesený.

¹⁾ z něm.: Zkraťte to! Neprotahujte to!

²⁾ z něm.: Urození pánové, tady máte toho druhého!

³⁾ Pobodejte ho dýkami!

Na adresu Zpravodaje přišly dva dopisy vztahující se k osudům rodu pánů Smiřických na přelomu 16. a 17. století.

Nejdříve nám p. Jaroslav Litomiský z Prahy napsal o své návštěvě v Kostelci nad Černými Lesy. V kryptě pod kněžištěm tamního kostela by měli v klidu snít svůj věčný sen někteří příslušníci rodu Smiřických. Pan Litomiský poslal i několik dokumentárních fotografií. Na jedné z nich byl zachycen obraz staršího šlechtice. Pan Litomiský byl informován, že na obraze je zpodobněn Albrecht Jan Smiřický, který měl být do zdejší krypty uložen 30. ledna 1619.

Byl jsem rád, že se podařilo čtenářům našeho Zpravodaje autenticky přiblížit, jak to nyní vypadá na sídle jednoho z bývalých nejbohatších i vlivných šlechtických rodů. Nechtěl jsem však připustit, že na obraze je zachycen právě Albrecht Jan Smiřický. Je tam odhadem nejméně 50letý

muž a Albrecht Jan zemřel v 23 letech. Nejdříve jsem připustil, že by to snad mohl být jeho otec Zikmund Smiřický, který zemřel padesátiletý.

Po uveřejnění této fotografie přišel dopis od zkušeného kronikáře pana Jaroslava Macha z Černožic. Ten ve svém dopise uvádí, co našel ve svých poznámkách: „Kostelec nad Černými Lesy koupil roku 1558 Jaroslav Smiřický ze Smiřic za 30 000 kop gr. Byl to pán bohatý a moudrý. Náležel v Čechách mezi čelné muže té doby. V Kostelci nechal roku 1561 vystavět zámek a při něm kapli **s rodinnou hrobkou**. Později zde na Pražském předměstí založil špitál. Nechal stavět kostel s farou i školu – její dostavby se už nedočkal. Zemřel roku 1597 ve věku 84 let.“ Pan Mach dal našemu pátrání určitě správný směr. Na obraze není znázorněn Jan Albrecht, ale s velkou pravděpodobností Jaroslav Smiřický, který byl posledním z jiné větve rodu Smiřických.

Zkusme sledovat tuto větev rodokmenu Smiřických:

VÁCLAV	+ 1415	vlastnil Smiřice, sídlil zde a je pochován v Holohlavech synové: Hynek a JAN
JAN	+ 1423	dal se na politiku, 7. září 1453 byl v Praze popraven synové: Václav a JINDŘICH
JINDŘICH	+ 1487	celkem 11 dětí, v této větvi rodokmenu zaznamenáme syna ZIKMUNDA
ZIKMUND	*1468 + 1548	vlastnil již velké jmění: Hrubou Skálu, Náchod a mnoho dalších celkem 9 dětí – významnější byli Albrecht (patřil mu mj. Náchod) a JAROSLAV

JAROSLAV *1513 + 1597

Tím jsme se dostali k Jaroslavu Smiřickému ze Smiřic, na kterého nás upozornil p. Mach. Jako syn Zikmunda Smiřického se narodil roku 1513. Jaroslav už patřil mezi bohaté šlechtice té doby. Patřily mu: Škvorec, Byšice, Říčany, Liblice, Uhřetěves, Tuchoraz, Kuří, Skalice, Chrast a Komořice. Roku 1558 přikupuje od arcivévody Ferdinanda Kostelec nad Černými lesy.

Jaroslav se činně účastnil i veřejného života. Již od svého mládí sloužil u panovnického dvora a zasedal na sněmech. Účastnil se válečných tažení. Byl účastníkem diplomatických cest a jednání ve službách panovníka. Zastával různé zemské a dvorské úřady. Za své zásluhy byl roku 1554 povýšen do panského stavu. Stal se královským maršálem a později i královským hofmistrem.

Jaroslav se rozhodl vybudovat v Kostelci rodinné sídlo. Proto hned roku 1561 dává budovat renesanční zámek. Inspiraci k této stavbě získal při své návštěvě Itálie. Na místě původní gotické kaple dal postavit goticko-renesanční kostel sv. Vojtěcha. Pod kněžištěm kostela nechal zřídit rodovou hrobku. Kostel se měl stát rodovou svatyní. Proto nechal Jaroslav na zavírací křídla oltáře namalovat **svůj portrét** a portréty manželky a svých čtyř dětí. Tím jsme se asi dostali k cíli svého téměř detektivního pátrání.

Pan Litomiský vyfotografoval obraz, na kterém je s velkou pravděpodobností vyobrazen Jaroslav Smiřický. A co ti dva hoši dole na obraze? To už by mělo být lehce vysvětlitelné. Jaroslav měl s manželkou Kateřinou z Hazmburku dva syny a dvě dcery. Mimochodem všechny tyto děti brzy zemřely – Jaroslav zemřel bezdětný a bez přímých dědiců. No ale na obraze jsou dole namalováni dva jeho synkové.

Jaroslav rozhojnil majetek, vybudoval rodové sídlo a vybudoval i místo věčného odpočinku. Roku 1594 dosáhl toho, že jeho panství byla prohlášena za fideikomisní – t.j. nezczitelná a pod správou nejstaršího z rodu. Protože však Jaroslav zemřel bezdětný, jeho velký majetek přešel na příslušníky rodu Smiřických patřících do jiné větve rodokmenu. Získal ho synovec Zikmunda

Smiřického Jaroslav – ten zemřel v 21 letech a bezdětný. Ve hře byl velký majetek, ale to už je zase jiná historie.

Dopis z Hradce Králové – nehoda na trotinském přejezdu v roce 1949

Druhý dopis přišel z Hradce Králové od pana Zdeňka Runkase. Píše: „Přestože jsme se ze Smiřic odstěhovali již před 25 lety, cítím se stále více Smiřičákem než hradeckým „Votrokem“. Zajímám se stále o vše, co se ve Smiřicích děje. Něčemu se nechápavě – asi nezasvěceně – divím. Např. proč se restaurace předělává na provozovnu a naopak proč se obchodní místnost předělala pro diskotéku. Fandím tomu, že se snad Smiřice konečně dočkají důstojného koupaliště. Především velmi rád čtu od začátku až do konce Zpravodaj. Když v něm čtu matriku narozených, žasnu kolik nových rodin se přistěhovalo do Smiřic. S tichou nostalgií se loučím s těmi starousedlíky, kteří odešli a které jsem většinou znal.“

Pan Runkas ve svém dopise reagoval na článek pana starosty o Rodovu – jednalo se o lokalitu U košatin. Tato část dopisu už byla uvedena v minulém čísle. Pan Runkas však ve svém dopise uvádí zajímavý doplněk k události z našeho seriálu „9 v dějinách Smiřic“, která se tentokráte vztahovala k roku 1949, kdy došlo k železničnímu neštěstí na trotinském přejezdu na silnici Jaroměř – Hradec Králové. Velkou shodou okolností to bylo blízko výše uvedeného pozemku U košatin. Co nám k tomu napsal pan Runkas:

„Tehdy jsem byl přeložen na nově zřízené Ředitelství státních statků Cerekvice, jehož sídlem byl tzv. Důchod při smiřickém zámku. Jel jsem motoráčkem do práce – „ve vlaku“ jsme seděli dva nebo tři. Díval jsem se z okna a blízko přejezdu přes státní silnici jsem zahlédl, jak se směrem od Jaroměře poměrně rychle blíží nákladní auto. Měl jsem tehdy ještě čerstvý řidičský průkaz. I když jsem neměl zatím skoro žádné zkušenosti z řízení motorového vozidla, zajímalo mě, jak to ten řidič nákladáku ubrzdí. Neubrzdil! Nejen že vůbec nebrzdil, ale nereagoval ani na troubení motoráku ani na skřípění jeho brzd. Nás – pasažéry motoráčku – to možná zachránilo, protože nákladák nenarazil do nás, ale naopak my do nákladáku.

V poslední chvíli jsem se chytil dřevěného opěradla před sebou. Následoval náraz – strašná rána – smyk – pak se vše zastavilo. Bylo ticho – žádný křik ani sténání – jen někde syčel ucházející vzduch – byla cítit rozlitá kyselina. Za chvíli se vypoťácel z kabiny motoráku strojvůdce – měl zakrvácené čelo – v ruce držel kliku – snad chtěl s motorákem vycouvat. Uvědomil jsem si, že musím vystoupit.

Nákladák s vykolejeným motorákem se zarazil o telegrafní sloup – na druhé straně než dnes stojí pomníček. Velké kabelové cívky se válely daleko v poli – nějaké tyče nebo trubky prolétly kabinou...

Vzpomínám si, že tři mrtvá těla jsme položili vedle sebe do trávy v příkopu. Toho čtvrtého jsme nemohli vyprostit – byl přitisknutý přes prsa předním kolem nákladáku k telegrafnímu sloupu. Jak se tam dostal, nevím. Mohl vyletět z kabiny auta stejně jako z jeho korby. Chtěli jsme sloup odříznout, ale neměli jsme pilu.

Poprvé v životě jsem viděl, že to není jen mluvnický obrat, když se řekne, že někomu stojí hrůzou vlasy na hlavě. Tomuto muži se světlé vlasy ježily na hlavě jako dráty. V obličeji postupně rudnul,

fialověl až zpopelavěl. Pan doktor Zlámalík, který se sem zakrátko dostavil, však zjistil, že ten chudák má vzadu proraženou lebku a že nebyla naděje na jeho záchranu.

Potom přijeli příslušníci dopravní policie. Nejprve se starali, zda jsme těm mrtvým něco nevzali. Prohlédli jim kapsy, podívali se, zda mají hodinky a snad i prstýnky. Ještě že nás nešacovali! Snad to je profesionální přístup, ale já jsem se styděl. Potom mě jako civilistu vyzvali, abych odešel. Bylo mi trapně a zatímco sem na místo srážky přijížděli zvědavci, já jsem šel domů.

Na večer jsme měli lístky na estrádu. Z programu jsem však nic neměl, protože jsem stále viděl tu naježenou blondátou hlavu toho nešťastníka od Trotiny.“

Povídání neveselé, ale děkujeme za doplnění zprávy o události z našeho regionu. Za těch 47 let je pomníček u trotinského přejezdu už tak omšelý, že jen těžko z jeho tabulky rozluštíte, co se zde přihodilo. Nedávná nehoda na zdejším přejezdu však nabádá k tomu, že nebezpečí by se nemělo nikdy podceňovat ani ve zdánlivě nevinných situacích.

(mv)

Střelnice bude opět střelnicí

Každoročně – tedy i letos – směřovaly posledního dubnového večera hloučky dětí i dospělých k vatře či „na pálení čarodějnic“, symbolizující návrat jara. Přicházejí tam, kam se navozilo na hromadu vše, co dokáže proměnit plameny v úchvatnou podívanou. Dochází zde k náhodným setkáním, při kterých je možno si pohovořit s potkanými známými, z okna střelnice si při tom dát natočené pivo, párek a nebo i něco ostřejšího.

Právě o objektu, kde loni i letos byl stánek s občerstvením, bychom vás chtěli informovat. Jedná se o smiřickou střelnici, která byla postavena za vydatné pomoci města partou nadšenců. Do provozu byla uvedena v roce 1982 a byla určena pro sportovní střelbu. V několika následujících letech byla dosti vyhledávaným místem. Byly zde uspořádány velice významné střelecké závody, soutěže a přebory, kterých se zúčastňoval velký počet střelců.

Střelnice se svými solidně vybavenými klubovnami a krásným okolím přivítala i velice významné střelce z východních Čech. Bylo to místo klubových soutěží, v klubovnách se konaly oslavy životních jubileí. V době stavebních úprav ve škole sloužila jedna klubovna k vyučování jedné třídy dětí.

Po období, kdy se o střelnici říkalo jen to nejlepší, přišlo období, kdy odešla starší generace a došlo k omlazení kolektivu. Došlo i poněkud neuváženě i ke změně ve vedení klubu. Sportovní soutěže ustaly. V klubovně se začaly scházet skupinky mládeže, kterou sportovní střelba již tak moc nezajímala. Ve smiřicích se začalo o střelnici mluvit jako o místu s nevalnou pověstí.

Podstatně se zhoršil celkový stav střelnice jak uvnitř, tak i venku. Nový výbor klubu péče o celý areál nezajímala. Došlo k několikerému vloupání do objektu. Zařízení a vybavení kluboven bylo značně poničeno. Byla zdevastována i mobilní buňka, která nám dříve sloužila k přípravě občerstvení při závodech. Úplnou katastrofou pro objekt bylo porušení střechy, protože do objektu začalo zatékat. Co nezničili vandalové, to začala ničit voda. Zcela zničeno bylo kompletní vybavení – nenávratně ztracen byl nábytek, křesla, koberec i dřevěné obložení. Vlhkost narušila vnitřní i venkovní omítky. Nezájem výboru klubu o nápravu trval dále – přitom provizorní oprava střechy trvala jenom jedno odpoledne. Co dodat?

Ke konci roku 1995 snad na poslední chvíli došlo k iniciativě bývalých členů – těch, kteří pomáhali střelnici stavět. Ti zajistili okamžitou opravu střechy a vyklidili zničené zařízení. Byl sestaven nový výbor, který zajistil i novou registraci klubu.

Nový výbor si dal nelehký úkol, když se rozhodl obnovit pozastavený provoz střelnice. Je to úkol pro celý klub, protože ten je majitelem celé střelnice. Úkol velmi těžký hlavně proto, že akce směřující ke zprovoznění střelnice vyžadují chybějící finance.

V současné době je situace stabilizována. Podařilo se dát dohromady veškeré důležité dokumenty, navázat kontakt s ostatními střeleckými kluby v okolí, obnovit členskou základnu, vynutit si proplacení dluhu u VČE (aby mohla být střelnice připojena na přívod elektřiny) a připravit prodej nepotřebného majetku. Bylo naplánováno několik akcí směřujících k obnově střeliště a nejnútějšího zázemí, které by nám přineslo finance pro obnovu vybavení a další rozvoj.

V letošním roce plánujeme vymalování jedné klubovny, natření oken. Začneme s opravou buňky a odprodáme nepotřebný majetek. Dokončíme opravu oplocení. Už je podepsána smlouva s kapelou, která bude na střelnici zkoušet.

Plány do budoucna jsou velké. O využívání střelnice má již nyní velký zájem policie a bezpečnostní agentury. Cestu na střelnici jistě najde i řada civilních osob s vlastními zbraněmi. Ukazuje se zájem i o možnost střelby z replik historických zbraní, což je velice atraktivní i pro diváky.

Věříme, že se vrátí znovu období, kdy střelnice měla ve Smiřicích i v okolí veliký ohlas. Jistě se bude o tomto objektu i o činnosti v něm hovořit jen v dobrém. Uvítáme mezi sebou další seriózní zájemce a přivítáme i jakoukoliv pomoc. Po zprovoznění střelnice k nám jistě mnozí z vás najdete cestu – podívat se, nechat si u nás poradit a nebo zde i zkusit svou střeleckou zručnost.

Výbor SSK 0322, Smiřice

Poděkování a pochvaly

- Obyvatelé penzionů a domovů pro naše nejstarší spoluobčany jsou rádi, když mezi ně zavítají mladí. Poměrně hodně opožděně uveřejňujeme poděkování obyvatel smiřického Penzionu pro důchodce za předvánoční návštěvu mladých gratulantů ze smiřických škol, kteří jim zde zahráli, zazpívali a předali drobná přáníčka. Rádi zveřejňujeme.
- Žáci Základní umělecké školy ve Smiřicích přinesli radost 130 důchodcům z penzionu ve Smiřicích a z domova v Černožicích. Zahráli jim totiž k poslechu a k tanci. Staří se dobře pobavili a těší se na další podobné setkání.
- Žákyně 3. třídy ZŠ Květa Štefanová našla 1 000,- Kč. Peníze poctivě odevzdala ve škole – škola je předala na městském úřadu.
- Žák Zbyněk Kalous z 5. C základní školy obsadil velmi pěkné 3. místo v matematické soutěži Pythagoriáda.
- Městský dům dětí a mládeže je v právní subjektivitě a vede si dobře. Kromě zajišťování mnoha zájmových kroužků pro děti pořádá i akce většího rozsahu. Jednou z nich byla i Velká soutěž o horská škola, pořádaná společně s Hradeckými novinami, Východočeskou energetikou a. s. Hradec Králové, BESIP (Bezpečnost silničního provozu) a firmou Vojtěch Kulhánek – prodej jízdních kol.

Záštitu nad soutěží převzal přednosta hradeckého okresního úřadu ing. Jiří Vlček. Na adresu smiřického MDDM zasílali mladí soutěžící odpovědi týkající se bezpečnosti silničního provozu se zaměřením na cyklisty a chodce. Na úspěšné řešitele čekaly jako odměny knihy a další ceny – hlavními odměnami byla dvě horská kola – Petra Kombercová od nás ze Smiřic už za správné odpovědi vyhrála knihu.

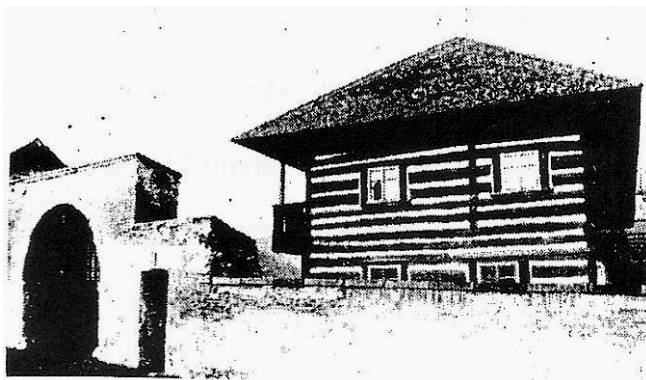
- Smiřičtí fotbalisté si v posledních zápasech okresního přeboru vedli dobře a s minimálním náskokem byli v době uzávěrky Zpravodaje na 1. místě. Jejich los pro poslední zápasy jarního kola je příznivý – udrží své prvenství?

Zprávy z našeho okresního města

- I letos se ve dnech 29. a 30. června uskuteční na hradeckém letišti Letecký den CIAF 96. Se svými špičkovými stroji a se svým pilotážním uměním se zde představí evropští, američtí i afričtí letci. Pro odborníky alespoň několik značek F-15, F-16, F-18, A-10, Su-25, Su-27, Mig-25, Mig-29, švédské Saab Jas-37 Viggen, francouzské Mirage 2000 a i naše letouny L-39. Letecký den je uspořádán Nadací českého vojenského letectva a i letos zde bude jistě co obdivovat.
- Pokud holdujete motorismu, pak jistě víte co jsou Formule 1. V Hradci Králové bylo ustanoveno občanské sdružení Společnost Hradce Králové – Formule 1. Společnost chce propagovat závody F1 a usilovat o vybudování závodního okruhu na ploše hradeckého letiště. Letos v srpnu by se měla uskutečnit na letišti alespoň velká automobilová show, při které by se mělo představit 6 vozů F 1.

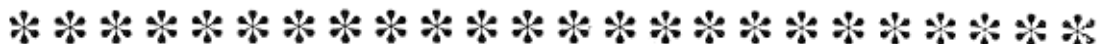
Pokud nepatříte k příznivcům burácejících motorů, Je možno vám nabídnout jiné dvě klidnější návštěvy:

- Bude-li pěkné počasí, udělejte si i s dětmi malý výletek do Hradce Králové na Bílou věž. Poznáte, že z ochozu věže je překrásný rozhled na celé okresní město i do jeho okolí. Vyhlídku z věže můžete uskutečnit kromě pondělí každý den – dopoledne od 9 do 12 hodin a odpoledne od 13 do 17 hodin.
- Součástí města Hradce Králové je i obec Piletice. Památkáři se zasadili o to, aby zdejší dřevěný, roubený, patrový dům – statek starý více než 200 let – byl zachráněn před zkázou a byl kulturně využit. Po nutných opravách jsou zde pořádány Společností ochránců památek v Hradci Králové výstavy a folklorní vystoupení.

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 16. února 1996 do 15. května 1996

1. s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Knapová Klára
Krudenc Jakub
Šafář Jiří
Kundrtová Adriana
Levková Štěpánka
Glozová Kristýna
Bajza Marek
Holohlavská Sabina
Košková Michaela

2. s trvalým bydlištěm v Holohlavech:

Paliariková Adéla
Paliarik Valentin

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 16. února 1996 do 15. května 1996:

únor	Jan Pešek Markéta Macolová
březen	Josef Schejbal Iveta Pancířová Martin Cibulka Lucie Kulíšková

duben Jiří Horných
Lenka Hrušová
Vladimír Ullrich
Miroslava Škodová
Radek Volhejn
Martina Halvová
Zdeněk Lajvr
Marie Bartošová
Roman Friml
Marianna Kyrlyková
Tomáš Koutský
Marcela Prokopová
Zdeněk Olah
Tamara Toščeva

Z moudrosti věků

Marcel Achard: Hlavní příčinou rozvodů je manželství.
Kdyby se ženy oblékaly pro jednoho muže, netrvalo by to tak dlouho.

Albert: V manželství se mění vládní soustavy demokracie a diktatury každou minutu.

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTI z období od 16. února 1996 do 15. května 1996:

93 let	Kadaníková Františka Freiová Anežka	Smiřice, Krátká 169 Smiřice, gen. Govorova 575
91 let	PhMr. Stříbrná Stanislava	Smiřice, gen. Govorova 553
90 let	Sychrovská Emilie	Smiřice, Palackého 96
85 let	Dolanská Anna Krupka Josef	Rodov 19 Rodov 29
80 let	Malý František	Smiřice, Lidická 377

Poznámka: Jubilanti z Holohlav z období 1. ledna až 30. června uvedeni již v minulém Zpravodaji.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 16. února 1996 do 16. května 1996:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Šmatko Josef	Smiřice 395	nar.: 1921	zemřeli: 18. 2. 1996
Zákravská Božena	Smiřice 185	1911	28. 2. 1996
Hrdina Josef	Rodov 9	1922	1. 3. 1996
Tesař Oldřich	Smiřice 570	1945	6. 3. 1996
Maříková Anna	Smiřice 553	1919	16. 3. 1996
Kouba Vladislav	Smiřice 248	1928	9. 4. 1996
Joneš Ladislav	Smiřice 42	1922	30. 4. 1996

2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

Bůta Jaroslav	Holohlavy 148	nar: 1908	zemřeli: 31. 1. 1996
Hroch Josef	Holohlavy 198	1937	10. 2. 1996
Špringer František	Holohlavy 153	1915	14. 2. 1996
Michaláková Anna	Holohlavy 80	1925	18. 2. 1996
Černá Marie	Holohlavy 39	1917	23. 2. 1996
Skákalová Anna	Holohlavy 139	1909	2. 3. 1996

Stanislava Klimešová, matrikářka

Smrt stále číhá...

Tato zpráva chce jen upozornit na nutnost obezřetnosti při nálezu neznámých a nebezpečných předmětů. Ačkoliv je po válce již 51 let, stále je totiž ještě aktuální nebezpečí nálezu staré munice.

Černožický rybník byl letos zjara vypuštěn. V blátu na obnaženém břehu dloubali hůlkami dva hoši z Černožic – žáci smiřické základní školy Jaroslav Novotný a David Pácalt. Vydlobili předmět, který jim velmi připomínal ruční granát. Nejdříve ho ukryli a v dalších dnech udělali jedinou rozumnou věc – svěřili se svému třídnímu učiteli Mojzíru Divišovi. Ten si ihned uvědomil, jaké nebezpečí by mohlo hrozit, pokud by domněnka žáků byla správná a jednalo se o ruční granát. Pan učitel to ihned sdělil řediteli školy, ten o tom uvědomil smiřické policisty. Ti zase uvědomili policejního pyrotechnika z Hradce Králové, který ihned přijel. S hochy odjel na místo nálezu. Potvrdilo se, že se jedná o ruční granát ze II. světové války. Pyrotechnik ho odpálil – ukázalo se, že byl ještě úplně funkční a tudíž vysoce nebezpečný. Jaroslave a Davide, zachovali jste se velmi dobře, když jste nález ohlásili.

Opatrnosti není nikdy dost. Výzva i pro ostatní proto zní – naleznete-li neznámý podezřelý předmět, neberte ho ani do ruky. Zapamatujte si místo nálezu a oznamte policistům nebo obecnímu úřadu.

(mv)

Co zvolit mezi volbami?

Volte jeden den se Smiřickým hrcem! Volte SMIŘICKÝ HRNEC!

„Koalice“ přátel Smiřického hrnce vás zve k rekreačnímu mezivolebnímu pobytu v areálu smiřického zámku. Uskuteční se 1. září 1996.

Co vám nabízíme? Jeden den prožitý bez starostí a problémů.

Nelze totiž denně týrat svůj organismus prací a přemýšlením, co je třeba udělat, abychom nadále nezatěžovali své svědomí dluhy nejrůznějšího druhu. Vaše tělo i hlava potřebují změnu, odreagování. Nabízíme vám jeden den zapomenout na všechno, co vás trápí, mrzí, rozčiluje, otravuje, tíží, pálí, bolí, deptá, žere atp.

Co vám slibujeme? Jeden den prožitý lidmi s podobnými problémy.

Na jeden den se opět ve Smiřicích sejdou známí i neznámí, aby se společně oddávali nabídce písničkového humoru muzikantů z Čech a Moravy a možná i odjinud. I letos budete mít možnost vyzkoušet kvalitu své bránice. Naší snahou bude zajistit takový nápor na vaši centrálu smíchu, abyste si mohli vyzkoušet všechny varianty od lehkého pousmání až po nespoutaný řehot.

A co ještě slibujeme? Jeden den s tisícem nových známých.

Pohledem do kronikářských záznamů zjistíte, že Smiřický hrnec se letos uskuteční podeváté. Vyjmenovat všechny účinkující, kteří potěšili naši dušičku svým „hrncovým vystoupením“, by vydalo na jeden celý Zpravodaj. Příjemným zjištěním je ale skutečnost, že řada z nich se do Smiřic ráda vrací, stejně jako velká obec diváků (vloni se jich sešlo na tisíc). Častějším potkáváním se nám druhý stává bližším a každé další setkání mívá radostnější atmosféru. A to je dobře.

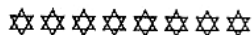
Nabídnout radost z pěkných písniček, radost ze setkání lidí, z příjemně prožitého dne je přáním pořadatelů devátého festivalu písničkového humoru „Smiřický hrnec 1996“.

K. Syrůček

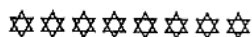
Volte jeden den se Smiřickým hrcem! Volte SMIŘICKÝ HRNEC!

Jedna paní povídala...

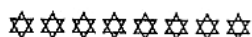
V našem Zpravodaji otevřeme ještě další rubriku – rubriku Jedna paní povídala... Budou v ní uváděny zprávy, které byly zaslechnuty, jsou pravděpodobné – ale nepotvrzené. Berte je proto s určitou rezervou.

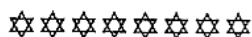
- O zakoupení smiřického zámku má zájem jeden český soukromý podnikatel. V zámku prý už provedl některé průzkumné práce. Výsledkem například bylo objevení starých maleb ve dvou místnostech.

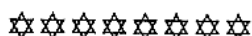
- Dobře víme, že firma AC COM zakoupila budovu bývalé restaurace a kavárny LABE a provádí zde rozsáhlé adaptační práce. I z venkovní strany již svítí novotou fasáda s označením firmy **AG COM**, nová jsou zde okna i vchod. Ještě letos se jim snad podaří přestěhovat do svého (možná už v září) a opustit svou dosavadní provozovnu, která jim hlavně svou velikostí vůbec nevyhovuje. Jak jedna paní povídala, na uprázdněné prostory po firmě AC COM si „brousí zuby“ naši smiřičtí policisté. Těší se na lepší podmínky pro svou práci.

- Už jsme psali, že ve Smiřicích blízko silnice vznikne nová Stanice technické kontroly automobilů. Tato informace už neplatí. Proč?! Byla snad původní informace mylná? Nebyla! Až dodatečně zdejší smiřický podnikatel zjistil, že ve vyhlášeném prostoru by nebylo možné stavět – nad pozemkem jsou vedeny dráty vysokého napětí. Stanice technické kontroly se prý bude ve Smiřicích stavět, ale v prostoru bývalé svazarmovské střelnice u Labe – trochu z ruky.

- Už bylo uvedeno, že do roku 2002 by měla být dálnice D11 z Prahy až u Smiřic. Tentokrát bude mít asi jedna paní pravdu, protože na naší radnici již byly k nahlédnutí plány na výstavbu úseku této dálnice Vlčkovice–Černožice. Občané z Holohlav i z Černožic by mohli mít radost, že po dokončení tohoto úseku by odpadl velmi silný automobilový provoz jejich obcemi. Vždyť hustota provozu na této silnici do Polska je větší než na dálnici v úseku Brno–Bratislava! Napojení dálnice na stávající silnici Hradec Králové – Jaroměř – Náchod – Běloves je plánováno v uvedeném roce 2002 až u benzinové čerpací stanice ARCUS za Černožicemi.

- Ještě hodně by toho „jedna paní povídala“, co by naše občany zajímalo. Kdo s kým chodí, kdo se rozvádí, kde čekají rodinu... To ale nebudeme zavádět, na to stačí „schůze“ na chodníku nebo v hospodě.

POHŘEBNICTVÍ – Voňka Daniel

oznamuje otevření pohřební služby s nabídkou kompletního zajištění pohřbu a všech služeb. Objednání i sepsání formalit, týkajících se rozloučení, je po telefonické dohodě možné provést přímo u vás doma.

Stálá služba na tel.: 0442/6079, 6212 a 049/94152, 94155.

Uvedená telefonní čísla můžete využít i v případě nepřítomnosti v naší kanceláři, umístěné na Farním úřadě Církve československé husitské ve Smiřicích, ul. Krátká 268.

Představujeme vám naši pojišťovnu

Jistota a tradice pojištění

Česká Kooperativa

družstevní pojišťovna, a. s.

je moderní pojišťovací společnost zabývající se pojišťováním osob a majetku občanů, majetku podniků, podnikatelů a podnikatelských rizik.

Nabízíme vám pojištění movitého a nemovitého majetku, odpovědnosti za škody způsobené provozem podnikatelských aktivit i různé druhy občanského pojištění.

Rádi vás osobně navštívíme nebo přivítáme v kanceláři
v Hradci Králové

S. K. Neumanna 1257 (tel. 049 - 36634, fax 049-36886),

Čelakovského 503 (tel. 049-24385).

Regionální jízdní řád

030 Jaroměř – Smiřice – Hradec Králové – Pardubice

	x	x,S			x				x,+	
Jaroměř	4:33	5:11	6:08	7:09	7:57	8:47	10:46	12:30	13:42	14:09
Smiřice	4:43	5:20	6:18	7:18	8:08	8:55	10:54	12:38	13:52	14:17
Hradec Kr.	4:57	5:34	6:32	7:32	8:22	9:09	11:08	12:52	14:06	14:30
Pardubice	5:32	6:13	7:20	8:08	9:02	9:47	11 :55	13:27	14:38	15:08

HB

	x,+			P			x,+		
Jaroměř	14:40	15:38	16:38	17:35	18:31	19:45	20:16	21:46	23:47
Smiřice	14:48	15:46	16:46	17:42	18:39	19:52	20:29	21:55	23:56
Hradec Kr.	15:02	16:00	17:00	17:53	18:53	20:06	20:42	22:08	0:09
Pardubice	15:30	16:26	17:42		19:46	20:43	21:45	22:35	0:37

030 Pardubice – Hradec Králové – Smiřice – Jaroměř

	x	x		S,+		x			x,+	
Pardubice		4:25	5:06	5:39		6:16	7:59	8:34	11:15	
Hradec Kr.	4:27	5:04	5:40	6:18	6:54	7:00	8:24	9:19	11:44	12:39
Smiřice	4:43	5:21	5:54	6:35	7:06	7:19	8:39	9:35	11:59	12:54
Jaroměř	4:51	5:30	6:02	6:43	7:12	7:28	8:45	9:43	12:07	13:02

Svob. n. Ú.

					x,+					x,+
Pardubice	12:30	13:42	14:13	15:38	16:57	17:16	18:49	19:22	21:05	22:38
Hradec Kr.	13:00	14:32	15:04	16:12	17:24	18:23	19:11	20:11	21:42	23:09
Smiřice	13:14	14:48	15:20	16:27	17:38	18:40	19:25	20:25	21:55	23:22
Jaroměř	13:22	14:56	15:29	16:35	17:46	18:49	19:33	20:33	22:02	23:29

x = jede v pracovní dny, + = jede v neděli, P = jede v pátek, S = jede v sobotu

Ve dnech svátků a v době Vánoc až Nového roku jsou četné výjimky.

Výtah z jízdního řádu slouží pouze pro základní orientaci o vlakovém spojení ze Smiřic do Hradce Králové a do Jaroměře. Podrobnosti je třeba vyhledat v normálním jízdním řádu přímo na nádraží.

o o o o o

Mnoho rozruchu bylo kolem trati Smiřice–Hněvčeves. Nebude zrušena a naopak bude provoz ráno a odpoledne častější. Úspornosti provozu se dosáhne tím, že místo průvodčích budou využity automaty na jízdenky. Ještě dříve však bude nutno vybavit tyto vlaky rádiovým spojením – železničáři předpokládají, že to bude na podzim.

Z P R A V O D A J Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 20. 8. 1996

Cena jednoho výtisku 8,- Kč. Předplatné na celý rok 28,- Kč.

Náklad 400 výtisků.